

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- รหัสและชื่อรายวิชา
2514302 จิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- จำนวนหน่วยกิต
3(2-2-5) หน่วยกิต
- หลักสูตรและประเภทของรายวิชา
ศิลปศาสตร์บัณฑิต และอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน (วิชาเลือก)
- อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
อาจารย์พัศรินทร์ ก่อเลิศรพวงศ์
- ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน
ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 / ชั้นปีที่ 2
- รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)
ไม่มี
- รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)
ไม่มี
- สถานที่เรียน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด
วันศุกร์ที่ 12 ตุลาคม 2555

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

- จุดมุ่งหมายของรายวิชา
 - พุทธิพิสัย (ความรู้ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
 - จิตพิสัย (ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
 - ทักษะพิสัย (ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติ การใช้ IT ที่ได้รับจากการเรียน)
 - เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรู้วิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลโดยใช้หลักการทางจิตวิทยา

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ มีการวางแผนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเพิ่มเติมเนื้อหาที่เป็นปัจจุบันในการเรียนการสอนและให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในวิชาจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถรู้วิธีการสร้างความสัมพันธ์ในที่ทำงานได้

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาพื้นฐานการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคลในสังคม การวิเคราะห์และเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ การปรับตัวทางสังคมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน มนุษยสัมพันธ์ในองค์กร การสร้างทีมงานและการสร้างความสัมพันธ์ในที่ทำงาน การนำแนวคิดและหลักการของทฤษฎีทางจิตวิทยา ได้แก่ หลักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมและหลักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล กลุ่มและสังคม

A study of fundamental expression of human behavior in society, analysis and understanding of human behavior, social adjustment that concerned interpersonal difference, human relations in working, team building and team relations, application of psychological concept and principle i.e., psychological principles of humanism and behaviorism to encourage the relationship among person, group and society.

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย การฝึก	สอนเสริม	ปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยาย 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	ตามความต้องการของนักศึกษาและในกรณีมีเหตุจำเป็น	ปฏิบัติ 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	การศึกษาด้วยตนเอง 75 ชั่วโมง

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็น

รายบุคคล

- อาจารย์ประจำรายวิชาประกาศเวลาให้คำปรึกษาผ่านทาง WEB SITE ของคณะ/หลักสูตร/ระบบบริหารการศึกษา
- อาจารย์จัดเวลาให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มตามความต้องการ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- 1) ตระหนักถึงคุณค่าของคุณธรรมและจริยธรรม
 - 1.1 นักศึกษามีความฉลาดทางคุณธรรม Moral Quotient (MQ)
 - 1.2 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิธีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล โดยใช้หลักการทางจิตวิทยาและใช้ความรู้อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน
 - 1.3 นักศึกษาเป็นสมาชิกที่ดีภายในชั้นเรียนได้
- 2) มีพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และมีวินัยในตนเอง เคารพกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคม
 - 2.1 นักศึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของนักจิตวิทยาในการสร้างความสัมพันธ์อันดีในทีมงานได้
 - 2.2 นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อ มีวินัย การรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง การปฏิบัติตนเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีมีวินัย ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม รู้จักเสียสละ มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีภาวะผู้นำเอื้อเพื่อแผ่ต่อผู้อื่นและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
 - 3.1 นักศึกษาสามารถนำความรู้ในวิชาจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างมาสร้างความสัมพันธ์อันดีในทีมงานได้
 - 3.2 นักศึกษาสามารถทำงานเป็นทีม มีความเป็นประชาธิปไตยและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้ง มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- 4) มีความเคารพในสิทธิและควมมีคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
 - 4.1 นักศึกษาเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างไม่มีอคติ
 - 4.2 นักศึกษารู้จักและตระหนักถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของตนเองและผู้อื่น

1.2 วิธีการสอน

จัดการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อประกอบกรบรรยายพร้อมยกกรณีศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในสังคมที่มีคุณธรรม จริยธรรม โดยให้นักศึกษาได้ใช้กระบวนการเรียนรู้จากการวิเคราะห์จากกรณีศึกษา (Case Study) ที่ยกตัวอย่าง รวมทั้งใช้รูปแบบการศึกษาอื่นๆ ร่วมด้วย ได้แก่

- 1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตั้งจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย

การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (role-playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมที่แตกต่างกัน และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจิตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) กรณีตัวอย่าง (cases study) เป็นการใช้ตัวอย่างหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ นำมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างในการให้นักศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนทางแก้ปัญหาที่นั่น วิธีการนี้ทำให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูล จะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วน รวมทั้งการนำเอากรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักศึกษามากขึ้น กรณีตัวอย่างหรือเรื่องราวที่ศึกษาต้องมีลักษณะดังนี้

4.1 เป็นเรื่องจริง

4.2 เป็นเรื่องที่ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและมีโอกาสฝึกทักษะ

4.3 เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าหรือความเปลี่ยนแปลงในตัวนักศึกษา

4.4 มีการวิเคราะห์กรณี การวิเคราะห์เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษากรณีตัวอย่าง ซึ่งการวิเคราะห์ควรคำนึงถึงความเป็นจริงให้มากที่สุด

4.5 มีการอภิปรายกรณี

4.6 มีการสร้างสถานการณ์ที่เหมือนจริง

5) มีการปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีงามให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นความรับผิดชอบต่อเวลา การแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

7) ปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริตให้เกิดขึ้นทั้งในการเรียนการสอน การสอบ การปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย

8) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เพื่อเป็นการให้การเสริมแรงกับการทำความดีและเป็นแบบอย่างที่ดี

1.3 วิธีการประเมินผล

- 1) การใช้แบบสังเกต โดยสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนของนักศึกษา รวมถึงความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2) ประเมินด้วยการตอบคำถาม การสอบปากเปล่า การทำใบงาน และแบบฝึกทักษะ
- 3) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ แบบฝึกหัด
- 4) ประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง
- 5) ประเมินจากการทดสอบ
- 6) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 7) ประเมินผลจากการอภิปรายและการนำเสนอการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามหลักการทางจิตวิทยา
- 8) การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
- 9) ใบงานสรุปความรู้ที่นักศึกษาได้รับ

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

- 1) มีความรู้ความเข้าใจในรายวิชาจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - 1.1 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานในการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคลในสังคม
 - 1.2 นักศึกษาสามารถประยุกต์แนวคิดและหลักการของทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มและสังคม ได้แก่ หลักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยม และหลักจิตวิทยา กลุ่มพฤติกรรมนิยม
- 2) สามารถจำแนก และอธิบายองค์ความรู้ที่ศึกษา
 - 1.1 นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.2 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน การสร้างทีมงานและการสร้างความสัมพันธ์ในทีมงาน
- 3) มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนและความเป็นไปได้ของชาติและสังคมโลก
 - 1.1 นักศึกษามีความสามารถในการเข้าใจและยอมรับกฎระเบียบของชุมชน และวัฒนธรรมที่นักศึกษาอาศัยอยู่ อีกทั้งมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
 - 1.2 นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในปัจจุบันได้
- 4) สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องรวมถึงดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ
 - 1.1 นักศึกษาสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่ตนเองได้รับจากการเรียนการสอน มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง
 - 1.2 นักศึกษาสามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงการนำหลักการของการสร้างความสัมพันธ์อันดีโดยใช้หลักการทางจิตวิทยาเพื่อการปรับตัวทางสังคมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในการประยุกต์ใช้ในให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและสังคม

2.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตั้งจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (role-playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมที่ต่างกันไป และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่ไม่กล้าแสดงออก พฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) กรณีตัวอย่าง (cases study) เป็นการใช้ตัวอย่างหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ นำมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างในการให้นักศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้น วิธีการนี้ทำให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลจะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ตนได้รับอย่างถี่ถ้วน รวมทั้งการนำเอากรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักศึกษามากขึ้น กรณีตัวอย่างหรือเรื่องราวที่ศึกษาต้องมีลักษณะดังนี้

- 4.1 เป็นเรื่องจริง
- 4.2 เป็นเรื่องที่ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและมีโอกาสฝึกทักษะ
- 4.3 เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าหรือความเปลี่ยนแปลงในตัวนักศึกษา
- 4.4 มีการวิเคราะห์กรณี การวิเคราะห์เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษากรณีตัวอย่าง ซึ่งการวิเคราะห์ควรคำนึงถึงความเป็นจริงให้มากที่สุด
- 4.5 มีการอภิปรายกรณี
- 4.6 มีการสร้างสถานการณ์ที่เหมือนจริง

5) การสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming) เป็นการใช้กระตุนกลุ่มผู้เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนด ในระยะเวลาสั้นโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม 10-12 คน

ช่วยกันคิด และหาคำตอบหรือทางเลือก สำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือก ที่ดีที่สุด ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทาง

6) การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) เป็นสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียนโดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญคือการลงมือปฏิบัติมักดำเนินการภายหลังการสาธิต การทดลองหรือ การบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

2.3 วิธีการประเมินผล

- 1) สอบปลายภาค ด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง
- 2) การใช้แบบสังเกต โดยสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียน รวมถึงความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรม
- 3) ประเมินด้วยการตอบคำถาม การสอบปากเปล่า การทำใบงาน และแบบฝึกทักษะ
- 4) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ แบบฝึกหัด
- 5) ประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง
- 6) ประเมินจากการทดสอบ
- 7) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 8) ประเมินผลจากการอภิปรายตามหัวข้อหรือประเด็นที่มอบหมาย
- 9) การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
- 10) ใบงานสรุปความรู้ที่นักศึกษาได้รับ

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- 1) สามารถคิดอย่างเป็นระบบ
 - 1.1 นักศึกษาสามารถอธิบายถึงหลักการทางจิตวิทยามาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้
 - 1.2 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ การปรับตัวทางสังคมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1.3 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ต่างๆ เช่น พฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออก พฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว
- 2) สามารถค้นคว้า ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
 - 1.1 นักศึกษาหาแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 - 1.2 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ และการปรับตัวทางสังคมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 1.3 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออก พฤติกรรมกล้าแสดงออก และพฤติกรรมก้าวร้าว
- 3) สามารถประยุกต์ความรู้ และทักษะของตนเองในการดำเนินชีวิตได้

1.1 นักศึกษาสามารถนำหลักการทางจิตวิทยาามาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional quotient หรือ Emotional intelligence) ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

1.2 นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ รู้จักควบคุมอารมณ์และป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า

1.3 นักศึกษาสามารถนำหลักการทางจิตวิทยาามาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้

1.4 นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

4) สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์

1.1 นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตจากการนำหลักการทางจิตวิทยาามาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีได้

3.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตั้งจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) กรณีตัวอย่าง (cases study) เป็นการใช้ตัวอย่างหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ นำมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างในการให้นักศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหาทางแก้ปัญหาที่นั้น วิธีการนี้ทำให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูล จะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ตนได้รับอย่างถี่ถ้วน รวมทั้งการนำเอากรณีต่าง ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักศึกษามากขึ้น กรณีตัวอย่างหรือเรื่องราวที่ศึกษาต้องมีลักษณะดังนี้

3.1 เป็นเรื่องจริง

3.2 เป็นเรื่องที่ช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและมีโอกาสฝึกทักษะ

3.3 เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าหรือความเปลี่ยนแปลงในตัวนักศึกษา

3.4 มีการวิเคราะห์กรณี การวิเคราะห์เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษากรณีตัวอย่าง ซึ่งการวิเคราะห์ควรคำนึงถึงความเป็นจริงให้มากที่สุด

3.5 มีการอภิปรายกรณี

3.6 มีการสร้างสถานการณ์ที่เหมือนจริง

4) การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) เป็นสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียนโดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและ ภาควิปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญคือการลงมือปฏิบัติมักดำเนินการภายหลังการสาธิต การทดลองหรือ การบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

3.3 วิธีการประเมินผล

1) สอบปลายภาค ด้วยข้อสอบที่เน้นการประยุกต์ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์สาระความรู้ที่เรียนไปสู่สถานการณ์จริง

2) การใช้แบบสังเกต โดยสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนของนักศึกษารวมถึงความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรม

3) ประเมินด้วยการตอบคำถาม การสอบปากเปล่า การทำใบงาน และแบบฝึกทักษะ

4) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ

5) ประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง

6) ประเมินจากการทดสอบ

7) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

8) ประเมินผลจากการอภิปรายตามหัวข้อหรือประเด็นที่มอบหมาย

9) การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

10) ใบงานสรุปความรู้ที่นักศึกษาได้รับ

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

1) มีความสามารถทำงานเป็นกลุ่มในฐานะผู้นำ และผู้ตามได้

1.1 นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารกับกลุ่มบุคคลทุกระดับ

2.2 นักศึกษามีความสามารถในการให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการ

แก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของการเป็นผู้นำหรือผู้ร่วมทีมในการทำงาน

2) สามารถริเริ่มสร้างสรรค์ แนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆได้

1.1 นักศึกษามีความสามารถคิดริเริ่มสร้างสรรค์แนวทาง วิธีการ บริหารการจัดการกับกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเหมาะสม

3) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นเป็นอย่างดีได้เป็นอย่างดีทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

1.1 นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารกับกลุ่มบุคคลทุกระดับ โดยใช้การสื่อสารภาษาไทย และภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) มีการค้นคว้าและวางแผนในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.1 นักศึกษามีความสามารถค้นคว้าเกี่ยวกับนำหลักการทางจิตวิทยาที่นำมาสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้

4.2 วิธีการสอน

1) อภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการทำงานเป็นทีมของสมาชิกโดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน การอภิปรายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 6-12 คน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตั้งจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ขั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และขั้นประเมินผล โดยมีผู้นำกลุ่มคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ซึ่งสมาชิกจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นส่งเสริมประชาธิปไตยเพราะมีส่วนช่วยให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในสังคม การมีสัมพันธภาพใหม่ การบูรณาการความคิด และความยอมรับซึ่งกันและกัน

2) การสอนแบบร่วมมือประสานใจ (Co-Operative Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาร่วมมือกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประสานงานกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียนโดยมีลักษณะของการจัดการเรียนการสอน คือ จัดชั้นเรียนโดยการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-6 คน โดยจัดคละกันตามความสามารถทางการเรียนมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนเองด้วยและสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะต้องร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยสนับสนุนยอมรับ และไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้สมาชิกทุกคนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

3) การแสดงบทบาทสมมติ (role-playing) แบ่งกลุ่มกำหนดและฝึกทักษะการแสดงออกตามบทบาทที่กำหนดบรรยายพร้อมยกตัวอย่าง กรณีศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมที่ต่างกันไป และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หลังการแสดงบทบาทสมมติจะมีการอภิปรายของกลุ่ม นักศึกษาเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ได้ดี นักศึกษามีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าติดตาม

4) การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) เป็นสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียนโดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและ ภาควิชาปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญคือการลงมือปฏิบัติมักดำเนินการภายหลังการสาธิต การทดลองหรือ การบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

4.3 วิธีการประเมินผล

1) การใช้แบบสังเกต โดยสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนของนักศึกษารวมถึงความสนใจ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย โดยบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรม

2) ประเมินด้วยการตอบคำถาม การสอบปากเปล่า การทำใบงาน และแบบฝึกทักษะ

3) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ แบบฝึกหัด หรือ รายงานผลฝึกพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

4) ประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง

5) ประเมินจากการทดสอบ

6) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

- 7) ประเมินผลจากการอภิปรายตามหัวข้อหรือประเด็นที่มอบหมาย
- 8) การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
- 9) ใบงานสรุปความรู้ที่นักศึกษาได้รับ

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- 1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือที่จำเป็นเกี่ยวกับด้านคอมพิวเตอร์
 - 1.1 นักศึกษาสามารถสืบค้นข้อมูลทางด้านจิตวิทยาจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้
 - 1.2 นักศึกษาสามารถทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ประกอบการนำเสนอรายงานเกี่ยวกับจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผลงานต่าง ๆ ได้
- 2) พัฒนาทักษะการสืบค้นข้อมูลทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้
 - 1.1 นักศึกษาสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้
 - 1.2 นักศึกษาสามารถสืบค้นข้อมูลเพื่อประยุกต์แก้ปัญหาในการนำเสนอรายงาน
- 3) สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นได้อย่างดี
 - 1.1 นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสาร การพูด การฟัง การเขียน โดยการทำ รายงาน และนำเสนอ และสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
 - 1.2 นักศึกษามีความสามารถในการใช้ศัพท์เฉพาะด้านจิตวิทยาได้เป็นอย่างดี
- 4) สามารถนำเสนอและสื่อสารโดยใช้สารสนเทศทางคณิตศาสตร์หรือการแสดงสถิติได้
 - 1.1 นักศึกษามีความสามารถในการนำเสนอโดยใช้สารสนเทศทางคณิตศาสตร์หรือ การแสดงสถิติและมีทักษะการนำเสนอรายงานโดยใช้เครื่องมือและรูปแบบที่เหมาะสม
- 5) สามารถเลือกใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและสามารถ แก้ไขปัญหาของตนเองได้อย่างเหมาะสม
 - 1.1 นักศึกษาความสามารถดำรงชีวิต แก้ไข และป้องกันปัญหาของตนเองได้อย่าง เหมาะสม
 - 1.2 นักศึกษาสามารถนำความรู้ ข้อคิด แนวทางการดำเนินชีวิตของบุคคลตัวอย่างที่ ประสบความสำเร็จในชีวิตมาเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองได้

5.2 วิธีการสอน

- 1) มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง
- 2) นำเสนอโดยใช้รูปแบบเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- 3) การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) เป็นสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียนโดย การให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ให้ ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง ลักษณะสำคัญคือการลงมือปฏิบัติมักดำเนินการภายหลังการสาธิต การ ทดลองหรือ การบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

5.3 วิธีการประเมินผล

- 1) ประเมินจากรายงานที่นำเสนอด้วยสื่อเทคโนโลยี
- 2) ประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากงานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติจริง
- 3) ประเมินจากการปฏิบัติ เช่น มอบหมายชิ้นงาน หรือ แบบฝึกหัด หรือ รายงานการฝึก พฤติกรรมการกล้าแสดงออก

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ลำดับที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
1	กล่าวนำเนื้อหาและขอบเขตของเนื้อหาวิชาแนวทางในการเรียนการสอน	3	ชี้แจงรูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหา รวมทั้งวิธีและเกณฑ์การประเมินผลการเรียน/เอกสารแนวการสอน	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
2	เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3	1. สนทนาและอภิปราย 2. การเรียนรู้โดยกรณีตัวอย่าง (cases study) 3. กรณีศึกษาจากวิดีโอทัศน์	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
3	เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์	3	1. บรรยาย 2. วิเคราะห์ตนเอง 3. แบ่งกลุ่มศึกษาพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน 4. การเรียนรู้โดยการสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming) 4. นำเสนอและสรุปผล	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
4	เรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคล	3	1. บรรยาย 2. วิเคราะห์ตนเอง 3. แบ่งกลุ่มศึกษาสาเหตุของความแตกต่างระหว่างบุคคลและนำเสนอ 4. สรุปผลการอภิปราย	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
5	เรื่อง บุคลิกภาพ	3	1. บรรยาย 2. ชม วิดีทัศน์เกี่ยวกับบุคลิกภาพต่างๆของมนุษย์ 3. การเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมุติ (role-playing) 4. ฝึกการแสดงบทบาทสมมุติในการแสดงบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพต่างๆ	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์

ลำดับที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
6	เรื่อง บุคลิกภาพ (ต่อ)	3	1. แสดงบทบาทสมมติในการแสดงบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย 2. การเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมติ (role-playing) ในหัวข้อความสัมพันธ์กับผู้อื่น 3. สรุปกิจกรรม	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
7	เรื่อง การปรับตัว	3	1. บรรยาย 2. ชมวิดีโอทัศน์ 3. แบ่งกลุ่มศึกษาสาเหตุและเหตุปัจจัยต่างๆ ของการปรับตัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ 4. การเรียนรู้โดยการอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม (Group Discussion) 5. นำเสนอผลการศึกษาและสรุปผลการศึกษา	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
8	เรื่อง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของมนุษย์	3	1. บรรยาย 2. วิเคราะห์ตนเองตามแบบบุคลิกภาพ UNO และ PAC 3. การชมวิดีโอทัศน์ 4. แบ่งกลุ่มอภิปรายความสำคัญของการศึกษา	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
9	เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักมนุษยสัมพันธ์	3	1. บรรยาย 2. แบ่งกลุ่มอภิปรายเรื่อง การสร้างมนุษยสัมพันธ์ตามสถานการณ์ต่าง ๆ 3. การเรียนรู้โดยการสอนแบบร่วมมือประสานใจ Co-Operative Learning 3. การวิเคราะห์ 4. การชมวิดีโอทัศน์ และสรุป	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์

ลำดับที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
10	เรื่อง การติดต่อสื่อสาร	3	1. บรรยายและชมวีดิทัศน์ ตัวอย่าง การใช้ การติดต่อสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ 2. การเรียนรู้โดยกรณีตัวอย่าง (cases study) 3. ให้นักศึกษาวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
11	เรื่อง การติดต่อสื่อสาร (ต่อ)	3	1. การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) 2. ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร 3. อภิปรายผล	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
12	เรื่อง ภาวะผู้นำการทำงานเป็นทีม	3	1. บรรยายและชมวีดิทัศน์ ตัวอย่างเกี่ยวกับผู้นำในรูปแบบต่าง ๆ 2. ให้นักศึกษาวิเคราะห์ ภาวะผู้นำของผู้นำในแบบต่าง ๆ 3. การเรียนรู้โดยกรณีตัวอย่าง (cases study) 4. ให้นักศึกษานำเสนอผลการค้นคว้า	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
13	เรื่อง ภาวะผู้นำการทำงานเป็นทีม (ต่อ)	3	1. การสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice) 2. ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม 3. อภิปราย	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
14	เรื่อง การฝึกแสดงออกที่เหมาะสม	3	1. บรรยาย 2. วิเคราะห์ตนเองตามแบบบุคลิกภาพกล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงออกและก้าวร้าว	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้ (ถ้ามี)	ผู้สอน
14	เรื่อง การฝึกแสดงออกที่เหมาะสม (ต่อ)	3	3. กรณีศึกษา 4. การชมวิดิทัศน์ 5. การเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมติ (role-playing) 6. ฝึกการแสดงออกที่เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
15	นักศึกษานำเสนอ “วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น”	3	1. การนำเสนอโดยนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการตามขั้นตอน P D C A 2. นักศึกษาเสนอผลเป็นรูปแบบรายงาน 3. อภิปรายและสรุปผล	อ.พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์
16	สอบปลายภาค			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	2.1-3.1	สอบปลายภาค	มหาวิทยาลัยจัดสอบในตาราง	40%
2	2.1-3.1 4.1 2.1-5.1	วิเคราะห์ศึกษาค้นคว้า การนำเสนอ รายงาน การทำงานกลุ่มและผลงาน การส่งงานตามที่มอบหมาย	ตลอดภาคการศึกษา	40%
3	2.1-2.5	การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วม อภิปราย เสนอความคิดเห็น	ตลอดภาคการศึกษา	20%

*ถ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับแนวการสอน เนื้อหา การสอบ คะแนนและผลการประเมินผลการศึกษา สามารถตรวจสอบได้ภายใน 1 ปีการศึกษา

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

จิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาจารย์พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2556)

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป General psychology. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 244 หน้า, 2538.

ชนะ ณะสาร. จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ. 2551

พิชญ์สิริ ไคว้ตระกูล และ สุธีรา เผ่าโกศลถิตย์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : เทพรัตน์พับลิช ชิงกรุป ,200 หน้า , 2538.

โรเบิร์ต อี. ซิลเวอร์แมน. สุปาณี สนธิรัตน์ และคณะ แปลและเรียบเรียง. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5 ,กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์, 388 หน้า ,2537.

หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร. บริษัท สามัคคีสาส์น จำกัด, 2533.

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

www.crma.ac.th

www.cyberclass.msu.ac.th

www.psychiatry.or.th

www.psychola.com

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ที่จัดทำโดยนักศึกษา จัดกิจกรรมนำเสนอแนวคิดและความคิดเห็นของนักศึกษาได้ดังนี้

- การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
- แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์ ดังนี้

- ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การสังเกตการณ์สอนของผู้ร่วมทีมสอน
- ผลประเมินการเรียนรู้

3. การปรับปรุงการสอน

หลังจากผ่านการประเมินการสอนในข้อ 2 จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยการจัดกิจกรรมในการระดมสมอง และหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการสอนดังนี้

- การวิจัยในชั้นเรียน

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2554 ได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “ผลการใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (ในรายวิชาจิตวิทยาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) หลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554” โดยผลการวิจัย พบว่า การใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น ผู้สอนจึงนำวิธีการสอนนี้มาใช้กับ

นักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ผลการใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกพบว่ักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนจึงพิจารณาใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2556

- การสัมมนาการจัดการเรียนการสอน
- ระดมสมองจากทีมผู้สอน

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จาก การสอบถามนักศึกษา หรือการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์โดยรวมในวิชาได้ดังนี้

1) การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษาโดยอาจารย์อื่น และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยการตรวจรายงาน ข้อสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรม

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จากผลการประเมิน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้นดังนี้

- 1) อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชารวบรวมการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานรายวิชา (มคอ.5) ของทุกรายวิชาที่ทำการจัดการเรียนการสอนในทุกภาคการศึกษาเสนอต่ออาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน
- 2) ปรับปรุงรายวิชาทุก 4 ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ 4
- 3) มีการประชุมคณาจารย์ผู้สอนเพื่อประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ในการพิจารณา ทบทวน สรุปผลการดำเนินงาน ระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกลวิธีในการสอน รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและหาทางแก้ไขเพื่อใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนต่อไป
- 4) เปลี่ยนหรือสลับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้นักศึกษามีมุมมองในเรื่องการประยุกต์ความรู้นี้กับปัญหาที่มาจากงานวิจัยของอาจารย์